

Lovs § 28 lyder saaledes: „De ved § 1 og § 2 bevirkede Lønningstillæg“ — det er Sædomskrivningstillaget — „for de ved det kongelige Theater og Kapel ansatte Embedsmænd, samt hvad der maatte medgaa til lignende Tillæg, hvortil der maatte findes Anledning for det ved disse Institutter ansatte ikke pensionsberettigede Personale, udredes af Theatrets Reservefond.“ Kan da Noget være i Tvivl om, at en Minister i Kraft af denne Lovbestemmelse er berettiget til at udrede Udgifter uden særlig Bevilling af Theatrets Reservefond, naar han har en almindelig Lovbestemmelse for sig, som giver ham Bemyndigelse dertil. Det fremgaar endvidere deraf, idet der ikke alene omhandles Erstatning for Sædillæg til vedkommende pensionsberettigede Personale, hvilket nu optages paa Finantsloven, men ogsaa lignende Tillæg til ikke pensionsberettigede Personale, hvortil der maatte findes Anledning, og som ikke optages paa Finantsloven, at saadanne Udgifter fuldkommen lovligt kunne afholdes uden at være opførte paa Finantsloven. Dette er den ene Side af Sagen. Medens nu det erede Flertal med stor Styrke og dristig Konsekvens har fastholdt den Sætning, at der ikke lovligt kan udredes Noget af Theatrets Reservefond uden særlig Bevilling, har man et Stykke længere henne i Betænkningen dog ikke ensidigt fastholdt dette Standpunkt. Men Sagen er den, at det noget længere henne i Betænkningen gjælder om at bevise noget Andet. I første Tilfælde gjaldt det at bevise, at jeg havde handlet ulovligt ved at røre ved Reservefonden, men noget længere henne bliver det tjenligt at bruge den Sætning, at jeg burde have laant af Reservefonden, altsaa benyttet Reservefonden uden nogen særlig Bevilling. Det gjælder nemlig der om at bevise, at de Renter og Afdrag, der opføres i Finantsloven af Theatrets Gjæld til Sorø Akademi, ere at betragte som et Laan. Man vil let se, at det er en vanskelig Opgave at bevise dette, at ikke erlagte Renter og Afdrag ere et Laan. Men det erede Flertal veed at hjælpe sig; det kommer paa en meget heldig Maade ud over alle de dermed forbundne Vanskeligheder i Kraft af den Sætning, at disse Renter og Afdrag „regnskabsmæssigt og bevillingsmæssigt“ burde være opførte som Laan af Reservefonden. Naar det nu er baade regnskabsmæssigt og bevillingsmæssigt, maa det utvivlsomt være rigtigt; det kan jo ikke let drages i Tvivl, og man ser altsaa, at det utvivlsomt maa anses for lovligt at gjøre Laan af Reservefonden, medens det kort isorvein isølge denne Betragtning er en Forbydelse at røre ved Reservefonden. Ja, det er jo godt ikke med en for stor Ensidighed at fastholde en vis Theori; det kan ganske vist være heldigt, at man har Noget at stifte med. Naar nu den erede Ordspører og det erede Flertal i det Hele klage over, at Theatret ikke holder Balance, klager over, at der har maattet gjøres Laan, saa vil jeg for det Første henvise til, at disse Laan

ere gjorte i Kraft af udtryffeligt paa Finantsloven givne Bevilling. Der optages jo hvert Aar en Sætning i Finantsloven, som bemyndiger Ministeren til at optage Laan, naar disse kun fyldestgøres inden 31te Marts næstefter det Theatersaars Slutning, hvori Gjælden er stiftet. De Laan, jeg har optaget ved Theatret, ere paa 25,000 Kr. nær tilbagebetalte, og disse ville sikkert blive tilbagebetalte i Løbet af den tilbagestaaende Del af Theatersaisonen. Altsaa er det, der her er gjort, fuldstændigt lovligt. Men har det da tillige været nødvendigt at gjøre det? Den, der noget Dieblif kan tvivle derved, maa fuldstændigt have glemt den Tilstand, hvori Theatret befandt sig, da den nye Bygning var færdig. Der var ved Theatret ingen Driftskapital og heller ingen Driftsmateriale, og dog skulde Theatret drives og skaffe stor Indtægt tilveie. Det var en vanskelig Opgave. Jeg vil ligne denne Opgave ved den, man kunde stille Indenrigsministeren, da Jernbanerne vare anlagte. Der var nu Banerne, men Driftsmateriel: Lokomotiver, Godsvoogne, Personvoogne gav man ikke, og saa sagde man til ham: Kjør nu, vi forbede os paa Finantsloven at votere, hvad der skal indkomme, for det Første 4 pSt. Rente af Anlegskapitalen, og for det Andet passende Afdrag paa denne Anlegskapital. Det vilde være et Sidestykke til, hvad man har gjort ved Theatret, og h ilket Resultat man klager saa høit over. Hvis man med en lille Smule Billighed vil se paa Theatret, maa man dog vel indrømme, at Tilveiebringelsen af Driftsmateriel, naar Theatret skal holde sig og oven i Kjøbet betale Afdrag, er en uafviselig Nødvendighed, for at Pengene kunne indkomme, og at det er en uafviselig Nødvendighed for, at Theatret overhovedet kan bruges. Og naar det da sker paa den eneste Maade, hvorpaa det efter Omstændighederne har kunnet ske, nemlig derved, at man ved Laan søger først at skaffe sig Driftsmateriel indenfor de paa Finantsloven satte Grændser, og dernæst arbejder paa at faae dækket Laanene og komme til en Balance, saa tror jeg, man skulde sige, at det, der er sket, er ret godt gjort, at det er fuldt forsvareligt, hvad der er sket, ligesaa sikkert som det er indenfor den strenge Lovligheds Grændser. Naar man nu ikke bestomindre af høiere politiske Hensyn finder det nødvendigt at lukke Theatret, nuvel, saa forløge man derpaa, men man skal i det Mindste ikke kunne sige, at det er, fordi Driften af Theatret ikke har svaret til billige Forventninger. — Jeg skal nu tillade mig at kaste et Blik hen over Enkelthederne i det Forslag til Theatrets Løsning, som er fremsat af det erede Flertal, idet jeg dog skal forudsikke en almindeligere Bemærkning. Ved Loven om Theaterbygningens Opførelse bemyndigedes Regjeringen til at søge Tilskud af 1 2 Mill. Kr af Københavns Kommune. Man be-
mynndigede endvidere Regjeringen til at opfordre Private til at gjøre Tilskud til Theatrets Udmyk-